Een film uit de zolderkamer (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Joris had zijn eerste lange film gemaakt met geleend geld en een camera van zijn oom. Twee jaar lang had hij op zijn zolderkamer aan het scenario geschreven, elke avond na zijn werk in de supermarkt. Het verhaal ging over een oude visser die weigert zijn boot te verkopen. Niemand in zijn omgeving geloofde dat er publiek voor zou zijn.

Het filmen zelf duurde maar drieëntwintig dagen. Ze werkten in een dorp aan de kust, waar het bijna voortdurend regende. De hoofdrolspeler was een gepensioneerde toneelacteur die nooit eerder voor een camera had gestaan. Als Joris door de zoeker van zijn camera keek, zag hij een gezicht dat alles vertelde zonder woorden. Op zulke momenten wist hij dat het goed zou komen.

De montage kostte hem nog een half jaar. Hij schrapte scènes waar hij maandenlang van gedroomd had. Zijn monteur zei dat een film pas ademt als je durft weg te laten. Toen de kopie eindelijk klaar was, stuurde hij hem naar zeven festivals. Zes ervan antwoordden niet eens. Het zevende liet in april weten dat zijn film in de officiële selectie was opgenomen.

Joris moest de mail drie keer lezen. Het nieuws was zo verbluffend dat hij het aanvankelijk voor een vergissing hield. Het festival wilde de film screenen in de grote zaal, op de tweede avond van het programma. Hij belde meteen zijn moeder, die begon te huilen aan de telefoon. Daarna belde hij de hoofdrolspeler, die alleen maar zei: "Dat had ik je toch gezegd."

De avond van de vertoning was warmer dan verwacht. In de zaal zaten vierhonderd mensen die hij nog nooit had ontmoet. Joris zat op de achterste rij en durfde nauwelijks naar het doek te kijken. Hij hoorde de mensen ademen, lachen en op sommige momenten volledig stil worden. Toen de laatste beelden van de lege boot verdwenen, bleef het een paar seconden doodstil.

Daarna volgde een applaus dat niet ophield. Een criticus schreef de volgende dag dat de slotscène spectaculair was, ook al waren er geen dure effecten gebruikt. Andere festivals namen contact op en een distributeur bood hem een contract aan. Joris hield zijn baan in de supermarkt nog drie maanden aan, voor de zekerheid. Pas toen de film in veertig zalen draaide, durfde hij op te zeggen.

Jaren later gaf hij les aan een filmschool. Zijn studenten vroegen hem altijd naar dat ene festival en dat ene applaus. Hij vertelde hun dan liever over de tweeëntwintig regenachtige draaidagen en over alle scènes die hij had geschrapt. Succes was mooi, zei hij, maar het echte werk gebeurde op die zolderkamer.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29304

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2039